

Fereastra cu crini

Ștefan Doroftei Doimneanu

Sunt fante de vis din genune plecat
Călătorind pe o rază de lună,
Alerg pe tărâm de fiori fermecat,
Unde ielele toate se-adună.

În drumuri, la zâne ades mă opresc,
Le valsez pe covoare de noapte,
În vrajă sculpez tot abisul ceresc
Cu solfegii, în dălți ferecate.

Aud permanent în foșnetul zării
Un murmur de vis ce cântă rebel,
Scrutez depărtări și-n fanta uitării
Se-aprinde un gând și văd un castel.

Iar caut fereastra, cu crini opalini
Ce adună-n parfumuri iubire
Cu doruri și lacrimi în ochi cristalini
Sau petale de soare-n privire.

Și zbor pe un fulger din stele plecat,
De ultimul tren cu clipe mă leg,
De uși către suflet pe veci agățat
Iubire primesc, iubire culeg.

29.12.2018